

indtræder. I den normale Lovgivning var der fastsat 12 Maaneder som Ventetid for Medlemmerne, før Understøttelse kunde erholdes. Ved Loven af 27. Oktober 1917 blev denne Bestemmelse sat ud af Kraft, for at man kunde give Adgang til Dannelse af nye Arbejdsløshedskasser og Adgang til Optagelse som Medlemmer af Personer, der endnu ikke havde sikret sig Medlemsret og Understøttelse af Arbejdsløshedskasserne. Man maatte jo den Gang meget naturligvis nære saadanne Ønsker i Betragtning af den ret omfattende og faretruende Arbejdsløshed, som netop paa det Tidspunkt begyndte. I Februar 1918 revideredes Loven paa det omhandlede Punkt, og der indsattes en Ventetid af 1 Maaned, og i Juli Maaned ved den da stedfundne Revision foregedes denne Ventetid til 2 Maaneder. Nu har Forslaget udstrakt Ventetiden for Adgang til Nydelse af Understøttelse til 3 Maaneder for dem, der optages i Tiden fra 1. December til 31. Januar og derefter til 6 Maaneder for dem, der optages mellem 1. Februar og 30. September 1919. Der gives altsaa Adgang til en Slags Præmiering overfor Folk, som endnu ikke har sikret sig Arbejdsløshedunderstøttelse, men i Løbet af forholdsvis kort Tid drager Omsorg for at foretage denne Sikring. Men i øvrigt er det fornuftigvis denne Bestemmelses Karakter at foretage en gradvis Tilbagevenden til Forhold af den Art, som var kendte før den ekstraordinære Lovgivning begyndte, og det maa utvivlsomt ogsaa anses for rimeligt, at en Ventetid atter indføres saaledes gradvis, som det her foreslaas.

I Lovforslagets § 7 er der givet Regler for Kontrollen. Der fastsættes Bestemmelser om Pligt til Anmeldelse om, at Arbejdsanvisning har fundet Sted, Pligt for Arbejdsgiverne til at anmelde Arbejderes Udeblivelse eller Vægning ved at overtage et anvist Arbejde, Bestemmelse om, at Anmeldelser fra Arbejdsgiverne ikke maa indeholde andre Meddelelser end dem, Loven foreskriver, hvilket har til Hensigt at afværge, at dette Anmeldelsessystem bliver misbrugt eller i alt Fald bliver beskyldt for at blive misbrugt.

I § 8 indføres der endvidere et nyt Princip, nemlig, at Arbejdsanvisningsdirektøren, naar han har Formodning om, at der overfor Arbejdsanvisningen foreligger en samlet Vægning mod at paabegynde Arbejdet, skal være bemyndiget til at foranledige faglig Mægling optaget. Disse Bestemmelser har selvfølgelig været Genstand for indgaaende Overvejelser og Forhandlinger. Man er altsaa nu naaet til Enighed i det andet høje Ting baade om disse nye nævnte Bestemmelser og om

Lovforslagets øvrige Indhold. Lovens Værdighed foreslaas at være til Udgangen af Aaret 1919.

Jeg skal indskrænke mig til at omtale disse Hovedbestemmelser i Lovforslaget, idet jeg i øvrigt udtaler en Forvisning om, at den foretagne Undersøgelse har vist, at Arbejdsløshedskasseinstitutionen er betryggende, og jeg har den Overbevisning, at det foreliggende Lovforslag i videst mulig Udstrækning vil sikre mod Frygten for Misbrug og ligeledes sikre de arbejdsløse det fornødne Eksistensminimum, hvorved Hjemmenes Opretholdelse og Børnenes Ernæring og Forsørgerens Arbejdsevne vil være sikret. Jeg anbefaler derfor under Hensyn til de beklagelige Verdensforhold, som Krigen har ført ind over vort Land, det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Dalsgaard: Det foreliggende Lovforslag har faaet en meget grundig Forberedelse. Det er blevet overvejet af en Kommission, af Arbejdsanvisningens Tilsynsraad, af Arbejdsløshedsnævnet, af Indenrigsministeriet og sidst af det høje Folketing; og af disse meget grundige og indgaaende Overvejelser og Undersøgelser er der fremgaaet det glædelige Resultat, at det Lovforslag, der nu foreligger for os, er blevet enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting. Under disse Forhold kan jeg indskrænke mig til faa Bemærkninger om Sagen, og det saa meget mere, som Folketingsudvalgets Medlemmer, i hvert Fald saa vidt jeg ved, under Udvalgets Forhandlinger har plejet Samraad med deres respektive Meningsfæller i dette Ting. Der er derfor al Grund til at tro, at der paa Forhaand er Tilslutning i dette høje Ting til Forslaget, som det foreligger, og at det let kan fremmes i denne Skikkelse uden Udvalg. Dette gælder i hvert Fald for det Partis Vedkommende, jeg har den Ære at tilhøre.

Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger om de væsentligere Forandringer, som det foreliggende Lovforslag indfører i Forhold til den nugældende Ordning. Jeg kan i den Henseende fatte mig meget kort, da den højtærede Minister jo ret udførligt har gjort Rede for de væsentlige Bestemmelser i Lovforslaget.

For det første indføres der i § 1 Forandringer med Hensyn til Karenstiden eller Ventetiden, som Ministeren nu ogsaa omtalte, det vil sige den Tid, der skal hengaa efter Arbejderens Indtræden i Arbejdsløshedskassen, inden han i Tilfælde af Arbejdsledighed kan faa Understøttelse. Karenstiden er nu 2 Maaneder. I det fore-